

Великоднє

Сергій П'ятаченко

І покотилось, покотилось красне яєчко із гори,
І по дорозі, ненароком, розбило зимні кольори,
Що неприкаяні й печальні ходили берегом над Пслом,
Один до одного тулились і руки заплели вузлом,

І з острахом на небо зріли, де вже вродилося воно –
Красне яєчко великоднє, і блідли, наче полотно,
Стрибали злякано у воду за тінню синьою услід,
І завмирали на дні річки. І ти казала – тоне лід.